

Середня маса головок у різних сортозразків часнику озимого колекційного розсадника була невеликою і залежала в першу чергу від ваги зубка. Найбільша вона у сорту ІОБ00160ІУ046S76 – 42,5 г, а найменша спостерігалася у зразка ІОБ000132ІУ047784 і складала 17,5 г. Це пов'язано з тим, що середня вага зубка у першому випадку досліду була найбільшою і становила приблизно 8,7 г, а у другому випадку – 2,5 г. Доволі гарні результати одержано нами за культивування часнику озимого ІОБ00153 б/н, де маса одного зубка складала близько 5,5 г.

У головках різних сортозразків часнику озимого найбільшу кількість зубків спостерігали в контрольного варіанта ІОБ00172 – 7 штук. В загальному цей показник серед сортозразків колекційного розсадника не значно варіював. Найменша кількість їх була в варіантів ІОБ00009-40-4 ІУ 19327 та ІОБ00117ІУ04789 (4 шт.).

Впродовж 2015 року врожайність зразків часнику озимого знаходилась в межах від 2,8 до 11,8 т/га. Найбільшою вона спостерігалася у варіанта ІОБ00009-40-4ІУ19327, а найменшою – у ІОБ00132ІУ047784. Урожайність сортів збільшилася у 2016 році за рахунок великої кількості опадів, що випали під час росту рослин.

За два роки проведених досліджень в середньому найгірші результати щодо врожайності одержали у варіантів, де середня маса головки складала 12,5-14,5 г. До них відносяться такі, як: ІОБ00009-40-4 ІУ 19327 (13 г), ІОБ00117ІУ04789 (14,5 г), ІОБ000167ІУ1S032 (14,5 г), ІОБ00132ІУ047784 (12,5 г). Урожайність головок часнику озимого у них була в межах від 3,5 до 4,0 т/га.

УДК 633.2/3:631.8

Кулик Р.М., кандидат с.-г. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

ОПТИМІЗАЦІЯ МІНЕРАЛЬНОГО ЖИВЛЕННЯ НА ЗЛАКОВИХ ТРАВСТОЯХ ЗА ПІЗНЬООСІНЬОГО ЇХ СКОШУВАННЯ У СИСТЕМІ ПОДОВЖЕНОГО ПАСОВИЩНОГО КОНВЕЄРА

Останнім часом через економічну кризу і зменшення поголів'я худоби особливо актуальним є нарощування обсягів виробництва конкурентоздатної тваринницької продукції, зокрема продукції м'ясного скотарства, що потребує достатнього забезпечення сільськогосподарських тварин повноцінними дешевими кормами. У цьому зв'язку, особливої актуальності набуває проблема запровадження у виробництво лучних, а на пасовищах пасовищних конвеєрів з подовженим періодом використання. Ця проблема може бути реалізована шляхом створення на пасовищах «резервних загонів» з запасами кормів з багаторічних трав як економічно вигідніших порівняно з однорічними культурами для використання в жовтні, листопаді і навіть за сприятливих погодних умов у грудні аж до утворення стійкого снігового покриву.

Метою досліджень було встановлення параметрів оптимізації мінерального живлення на злакових травостоях за пізньоосіннього їх відчуження у системі подовженого пасовищного конвеєра.

Для проведення досліджень використано загально прийняті методи досліджень, зокрема польові та лабораторні.

Польові дослідження проводилися протягом 2010-2015 рр. на території державного підприємства “Дослідне господарство “Чабани” ННЦ “Інститут землеробства НААН” Києво-Святошинського району Київської області. Дослід проведений на фоні внесення $N_{120 (40 + 40+40)} P_{45} K_{90}$. Дозу азотних добрив (аміачна селітра) внесено в три прийоми, по N_{40} під кожний укіс. Фосфорні добрива у вигляді суперфосфату гранульованого вносили в один строк навесні; калійні (калійна соль) - рівними частинами в два строки навесні і після першого відчуження травостою. Перший і другий укуси проводилися у фазі колосіння-початку цвітіння домінуючих злакових видів трав.

В результаті досліджень встановлено, що використання злакових травостоїв у пізньоосінній період (жовтень-грудень) з достатнім запасом трави можливе лише за внесення азотних добрив під всі, а особливо під останній цикл використання у дозі N_{40} , що забезпечило продуктивність останнього укусу на рівні 1,10 т/га сухої речовини. В сумі за три цикли використання за внесення $N_{120} P_{45} K_{90}$ в середньому за 2010-2015 рр. одержано продуктивність 5,35-6,57 т/га сухої речовини, що в 2,0-2,2 рази більше порівняно з варіантами без внесення добрив. На всіх варіантах з початком відростання отави 1.08 продуктивність була більшою. Наростання біомаси відбувалось до 15.10, після чого продуктивність знижувалася. Внесення азотних добрив сприяло збільшенню вмісту сирого протеїну в траві на 2,5-4,1 %. Щорічне застосування добрив підвищувало собівартість 1 т кормових одиниць, але КЕЕ і вихід обмінної енергії на варіантах з удобренням були вищими.

УДК 633.11”324”:631.524

Лозінська Т.П., канд. с.-г. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

lozinskatat@ukr.net

ОЦІНКА СОРТІВ ПШЕНИЦІ ТВЕРДОЇ ЯРОЇ ЗА ЯКІСТЮ ЗЕРНА В ЛІСОСТЕПУ УКРАЇНИ

Якість зерна характеризується складним комплексом фізико-біологічних і хіміко-технологічних властивостей. На показники якості зерна чинять вплив, насамперед, ґрунтово-кліматичні умови та біологічні особливості сортів. Суттєвий вплив на якість зерна мають: режим живлення рослин, густина стояння, строки сівби й інші чинники, від яких певною мірою залежить можливість регулювати в посівах умови освітлення, температурний режим, процеси росту та розвитку.

Важливими показниками якості зерна є вміст білку та скловидність. На думку багатьох дослідників, у пшениці твердої ярої вищий вміст білку, висока скловидність, що є цінним для виготовлення високоякісних макаронних виробів, а тому, порівняно із м'якою пшеницею, вимоги до стандартів класності пшениці твердої, зокрема, за вмістом білка та натури, є жорсткішими.